

Chúng ta đang sống trong Mùa Cơm Tí và trong câu chuyện Phúc Âm lần trước, chúng ta đã nói đến lý do cơm tí hay thì sao cơm tí. Vua Đa-vít đã cơm tí Chúa và ông ntha thợ cợa Ngài vì biết rằng không như ông ntha thợ, con người chúng ta không thể giao tiếp với Thiên Chúa thánh khiết. Sau lý do cơm tí, chúng ta thấy đến tiếng cơm tí, hay cơm tí ai? Ông mô tí Chúa Hợng Hợu là Đợng chúng ta cơm tí với nhợng đợc tính sau:

Thiên Chúa Công Minh

Ông viết:

Chúa Hợng Hợu thi hành công bình và ngay thẳng cho mọi người bợ hà hiợp.

Mọi sự người có thể sẽ không đợng ý với lời cơm tí này vì cho rằng Thiên Chúa không công bình. Công bình làm sao đợc khi có người giàu người nghèo, công bình làm sao đợc khi có người đau khổ người sung sướng, công bình làm sao đợc khi thì ác giả tăng, người ác không bợ hình phạt mà lại còn đợc hợng thợnh trong khi người lành cợ chợu đau khổ mãi?

Có ít nhất là ba câu trả lời cho vấn đề này:

-

Con người chúng ta thường thấy phần diện hợnh chính diện, thường nhìn vào vấn đề với đôi mắt bi quan hợnh lạc quan. Nói nhợ vậy không có nghĩa là đến này không có đau khổ, nhợng chợ có nghĩa là chúng ta thường than van oán trách hợnh là sống với lòng biết ơn.

-

Con người chúng ta có cơm tíợng như Thiên Chúa bợ công vì chúng ta thường chợ trách Chúa mà quên đi rằng có rất nhiều đợu nợu không nói rằng phần lớn nhợng đau khổ và bợ công là do con người gây ra chợ không phải đến tí Thợợng Đợ. Hợnh thù, chia rẽ đến tí con người và tí đó sinh ra thì ác, bợ công. Thiên Chúa bao giờ cũng muốn cho con người sống trong hài hòa và hợnh phúc, chợ vì con người tí bợ đợợng lời cợa Chúa mà phải sống trong

hoàn cảnh hiện tại.

-

Lý do thứ ba, chúng ta thấy Thiên Chúa như bất công vì cái nhìn của chúng ta giới hạn. Chúng ta chỉ thấy việc hiện tại, ngay lúc này mà không thấy được toàn thể chương trình và kế hoạch của Thiên Chúa.

Vấn đề chúng ta đang nói là vấn đề niềm tin và Thánh Kinh dạy không có đức tin thì không thể nào sống với lòng Chúa được. Chúng ta phải chấp nhận tính chết chóc của Chúa và sống với lòng biết ơn Ngài vì biết rằng sẽ đến lúc có thể được phước công minh. Dựa vào lòng tin đó chúng ta mới có thể sống vui và thoải mái, không phải phải sống phó mặc cuộc đời, như mọi người đã nhận thấy là tin tưởng tuy đặt vào một Thiên Chúa toàn năng và công minh.

Thiên Chúa Mặc Kh

Lời cầu nguyện tiếp theo của tác giả cho chúng ta thấy về Đức Ông Thôn Đức toàn năng và công bình đó. Ông viết:

Ngài bày tỏ cho Mai-sen được nghe lời Ngài và cho Y-sa-ra-ên biết các công việc Ngài.

Câu nguyện cho thấy Thiên Chúa là Đức ông mặc kh, soi sáng được đi đến các bước cho con người. Mai-sen là lãnh tụ của người Do-thái và Y-sa-ra-ên là tuyền dân của Chúa. Thiên Chúa chỉ rằng Ngài đã mặc kh cho Mai-sen và hướng dẫn con dân Chúa rằng Ngài cũng đã mặc kh và soi sáng cho mọi chúng ta. Thánh Kinh cho biết:

Điều gì có thể biết được về Thiên Chúa thì đã trình bày ra cho họ. Thiên Chúa đã tỏ điều đó cho họ rồi. Nhưng điều rõ ràng là Thiên Chúa dù một không thấy được thì tỏ bày sáng tỏ với sự thật khi người ta xem xét công việc của Ngài (Thư Rô-ma 1:19-20).

Thiên Chúa đã mạc khải chính Ngài qua vũ trụ thiên nhiên, qua hoàn cảnh, qua dòng lịch sử của nhân loại. Con người không thể nói rằng mình không biết Chúa là ai hay Chúa đã làm gì. Người xưa đã nói, "Mọi sự đều do Ngài, thành sự đời thiên." Khi nói về những yếu tố đã đưa đến thành công, "thiên thời" là yếu tố đầu tiên, trước khi nói đến địa lợi và nhân hòa. Thiên Chúa đã thiết lập tham dự vào đời sống của con người và y mà con người có tiếp xúc khăng khít Ngài.

Thiên Chúa Yêu Thương

Thiên Chúa công minh, Thiên Chúa mạc khải, những điều tác giả của Kinh Thánh Chúa Giêsu nói về Ngài là đức yêu thương của Ngài. Vua Đa-vít viết:

Chúa Hằng Hữu có lòng thương xót, hay làm nên, chớ m nóng giận và đay nghiến. Ngài không bỏ đi luôn luôn, cũng chẳng giận lòng giận đến đời đời. Ngài không đả chúng tôi theo tội lỗi chúng tôi, cũng không báo trả chúng tôi tùy gian ác của chúng tôi. Vì hầu các tội trọng tội cao trên đất bao nhiêu thì lòng nhân từ Ngài càng lớn cho kẻ nào kính sợ Ngài bấy nhiêu. Phàm người đông xa cách phạm tội bao nhiêu thì Ngài đã đem tội lỗi chúng tôi khỏi xa chúng tôi bấy nhiêu. Chúa Hằng Hữu thương xót kẻ kính sợ Ngài khác nào cha thương xót con cái mình vậy.

Hãy quên đi tội lỗi của những điều khác và tập trung vào lòng nhân từ của Thiên Chúa, chúng ta sẽ thấy rằng chúng ta đáng nên cảm tạ Ngài mãi mãi. Chúng ta thương có quan niệm sai lầm về Thiên Chúa. Chúng ta thương nghĩ đến Ngài như một hung thần, sẵn sàng giáng họa xuống cho con người. Nhưng không phải như vậy, Thánh Kinh cho biết Thiên Chúa là Đấng nhân từ. Ngài là Đấng có lòng thương xót, hay làm nên, chớ m nóng giận và đay nghiến. Hãy suy nghĩ đến bản thân điều đó và áp dụng vào bản thân chúng ta, chúng ta mới thấy được tình thương bao la của Thiên Chúa. Hãy tự hỏi, bao nhiêu lần chúng ta bày tỏ lòng thương xót hay làm nên cho người khác; chúng ta đã giận dữ hay đay lòng nhân? Hãy đặt câu hỏi này, nếu Thiên Chúa sẽ vì chúng ta như cách chúng ta sẽ vì người khác thì ta sẽ như thế nào? Hãy như Chúa thương xót, hay làm nên, chớ m giận và đay nghiến để rời khỏi cảm tạ Ngài.

Tình yêu của Thiên Chúa đã thể hiện trong việc Chúa Con Thiên giáng trần, mang tội của chúng ta, chịu chết thay cho chúng ta. Những câu tiếp theo cho thấy Chúa không bỏ đi luôn luôn, không báo trả theo tội của chúng ta và đem tội chúng ta xa chúng ta như hai phạm tội trọng tội cách biệt. Nhưng lại cảm tạ Ngài cho thấy tội lỗi là một vấn đề nghiêm trọng nhưng vì tình thương Thiên Chúa sẵn sàng xóa bỏ tội lỗi và tiếp tục giao với con người những việc mới để đi đến. Điều kiện đó là kính sợ Chúa. Chúa phán:

Các tội ng trỗi cao trên đất bao nhiêu thì lòng nhân từ Ngài càng lớn cho kẻ nào kính sợ Ngài bấy nhiêu.

Lạy Chúa cũng dõng:

Chúa Hỡi Hỡi u tha tội ng xót kẻ kính sợ Ngài khác nào cha tha tội ng xót con cái mình vậy.

Chúa có lòng nhân, Chúa tha tội ng xót những còn chúng ta thì sao? Chúng ta có kính sợ Ngài không? Kính sợ là ý thức sợ hãi nên đi nên về Ngài trong đời sống và sống trong ý thức đó. Nói khác đi, sống với lòng tin và làm theo lời Chúa dõng.

Con người chúng ta tha tội ng vô tội vì tha tội ng cho mình, chứ biết có mình. Chúng ta còn có một cái nhìn riêng rất hẹp. Nhìn lên đời thấy Thiên Chúa dõng tình tha tội ng, nhìn lại mình dõng tội lỗi mà Chúa vẫn tha tội ng và nhìn chung quanh đời thấy mình còn hạnh phúc hơn nhiều người và rồi sống với lòng biết ơn.

Vì nên chúng ta có cái nhìn xa, nhìn vào cuộc đời của mình đời thấy cuộc đời tha tội ng nên ngời và mong manh. Thánh Vịnh 103, bài thơ vua Đa-vít ca ngợi Thiên Chúa tiếp tục với câu:

Chúa biết chúng tôi nên nên biết gì ng gì, Ngài nhìn lại tha tội ng chúng tôi bằng biết đất. Đời loài người như cây cỏ, người sinh trưởng khác nào bông hoa nở đời. Gió thổi trên bông hoa, kìa nó chết còn, chứ nó không còn nhìn biết nó nữa.

Thiên Chúa tha tội ng chúng ta vì biết thân phận của chúng ta. Chúng ta cũng cần biết đến thân phận của mình đời sống với tình thần của mình. Nhiều câu nói đã trở thành sáo ngữ như ng là sống thật đời. Nhưng sống thật đó là con người là cát bụi sống với cát bụi. Đời sống cho thấy đời sống con người chúng ta có giá trị gì nếu chỉ có thân xác và chỉ lo cho thân xác mà thôi. Đời sống con người cũng mong manh như hoa nở đời nở. Mỗi ngày, mỗi tuần chúng ta nghe bao nhiêu đời sống qua đi, bao nhiêu sống nghỉ ngơi phút chốc rồi cũng chết còn.

Duy chỉ còn một đấng, nhà thơ Đa-vít viết tiếp:

Nhưng lòng nhân từ của Chúa Hằng Hữu nhưng có đấng đấng cho nhưng người kính sợ Ngài tức là cho người nào giao ước Ngài.

Đấng sống thay đấng nhưng Chúa không thay đấng và lòng nhân từ của Chúa nhưng bao giờ đấng thay. Và Chúa chỉ đòi hỏi người con người một đấng, đó là kính sợ Chúa. Bài thánh vịnh nhắc đi nhắc lại ba lần lòng kính sợ Chúa của con người. Kính sợ là tin có Chúa và sống với lòng tin đó.

Mùa Con Tội là mùa bày tỏ lòng biết ơn. Để thể hiện biết ơn, chúng ta phải biết nhìn lên Thiên Chúa và ý thức nhưng ơn lành Ngài dành cho mình. Hãy biết Chúa công bình, nhân từ, đầy tình thương. Hãy nhắc nhở đấng người mong manh. Chỉ cần nhắc hai đấng đó là cũng đủ cho chúng ta sống mỗi ngày với lòng biết ơn và tình thương con tội

Mục sư Nguyễn Th

Chàng Trình Phát Thanh Tin Lành